
Nota de premsa

El president de la Fundació Joan Miró, Jaume Freixa, presenta Marko Daniel com a nou director de la institució

El que fins ara era cap de programes públics de la Tate Modern i la Tate Britain de Londres s'incorporarà el 2018 a la seva nova posició dins de l'equip de la Fundació Joan Miró amb el repte de liderar el viatge de la institució cap al seu 50 aniversari.

Daniel recull el testimoni de Rosa Maria Malet, degana dels directors barcelonins de museus, que s'ha jubilat després de 37 anys al capdavant de la institució.

L'esperit de l'obra de Joan Miró, profundament arrelada a l'àmbit local per projectar-se cap al que és universal, recorre el programa de Marko Daniel, els objectius principals del qual són potenciar la col·lecció com a pedra angular de la Fundació amb noves formes de presentar-la i divulgar-la; desenvolupar una programació expositiva compromesa amb el públic; desplegar uns programes públics que interpel·lin totes les audiències de la institució; enfortir-ne i enriquir-ne la xarxa de vincles, sinergies i complicitats, com també potenciar-la com a centre de recerca sobre l'artista i sobre art contemporani.

Barcelona, 22 de novembre de 2017. Marko Daniel ha presentat el seu projecte de direcció per a la Fundació Joan Miró acompanyat pel president de la institució, Jaume Freixa, i la directora sortint, Rosa Maria Malet, en una trobada a la Biblioteca Jacques Dupin, Centre de Documentació de la Fundació Joan Miró. Després del llarg període de creixement i estabilitat sota la gestió actual, Daniel sosté que és un gran moment per assumir «el repte de liderar el viatge de la institució cap al seu 50 aniversari».

Amb aquest objectiu, el que fins ara era cap de programes públics de la Tate Modern i la Tate Britain de Londres signa una proposta que enfonsa les arrels en l'esperit de l'obra mironiana i en els valors fundacionals del centre per projectar-se cap al futur. Aquest expert en art contemporani xinès i català ha explicat la seva presa de contacte personal amb aquests valors a partir de dos moments rellevants de la seva biografia: l'exposició del centenari *Joan Miró 1893-1993* i la mostra *Joan Miró: L'escala de l'evasió* (2011).

Amb el primer, Daniel –que era a Barcelona a causa de la seva tesi doctoral–, va descobrir la Fundació com «un lloc on gaudir d'exposicions impactants de gran solidesa acadèmica, que proporcionaven estímul intel·lectual i vivència emocional en la mateixa mesura». El 2011, ja com a comissari, va treballar braç a braç amb l'equip de la institució en el projecte *Joan Miró: L'escala de l'evasió*, ocasió que li va permetre «conèixer Miró com un artista en el qual conflueix art i vida, bellesa i realitat social i política, especificitat local i ambició universal».

Atès que Joan Miró es va comprometre amb allò que tenia més a prop per arribar al món, Marko Daniel afirma que vol potenciar «una Fundació Joan Miró que mantingui l'especificitat local per projectar-se a l'àmbit internacional, tant pel que fa als públics com al seu programa d'exposicions i activitats». En aquest sentit, Daniel concep la institució com «un lloc compromès amb l'art i la cultura catalans però també com un lloc on Barcelona i la cultura catalana es trobin amb el món». Per a això, recorda la importància de treballar a fons «la reciprocitat que hi ha entre la voluntat d'acollir i la capacitat de ser un centre efectivament obert i receptiu».

A continuació, Marko Daniel ha perfilat els eixos principals del seu projecte de direcció, una proposta que va obtenir el reconeixement unànim de la comissió d'experts del concurs públic internacional convocat el passat 12 de juny i va ser ratificada també unànimement pel Patronat de la Fundació a finals de setembre.

Col·lecció

Marko Daniel ha valorat molt positivament el trasllat recent de la col·lecció als espais icònics projectats per l'arquitecte Josep Lluís Sert, com també la seva nova presentació dinàmica, una operació que «ha tornat a donar gran prominència a l'obra de Miró, font de la identitat artística de la Fundació i el seu principal actiu». La proposta de Daniel destaca la necessitat de continuar potenciant la col·lecció com a pedra angular de la Fundació perquè «sorprengui mitjançant noves formes d'exhibir-la a l'edifici i noves i múltiples maneres de comunicar-la a tots els públics».

La conservació i l'estudi de l'obra de l'artista també han de mantenir la prioritat, segons el nou director. Marko Daniel subratlla la necessitat d'aprofundir aquestes línies, ja que en la seva opinió, «amb la publicació del catàleg raonat i l'edició crítica de la correspondència de Miró, hi ha evidència d'una gran qualitat de treball desenvolupada internament en col·laboració amb socis i homòlegs acadèmics, com el Grup de Recerca Internacional Joan Miró».

Aprofundint en aquesta qüestió, Daniel ha manifestat la voluntat de «consolidar les línies actuals de recerca i de desenvolupar noves iniciatives acadèmiques com, per exemple, un doctorat internacional, a més de teixir noves aliances per dur a terme projectes de recerca postdoctoral i curatorial que potenciïn la Fundació com un centre de referència en l'estudi de l'obra mironiana i de l'art contemporani».

Públics

«Ja siguin experts, visitants estrangers o públic local de qualsevol lloc de la ciutat, vull que la Fundació Joan Miró parli d'una manera igualment oberta i directa a totes les audiències». Per assolir aquest objectiu, Marko Daniel es proposa fer una recerca prospectiva sobre el públic local que permeti

identificar i avaluar l'evolució futura d'aquest segment. Per a Daniel, també cal establir una relació proactiva amb el sector estratègic del turisme que permeti que el creixement del turisme a la ciutat continuï revertint en el desenvolupament d'aquest públic en la institució, «no solament a nivell quantitatiu sinó sobretot a nivell qualitatiu, mitjançant l'aprofundiment en formes de vinculació duradora».

El nou director situa els programes públics en la base per desenvolupar «les múltiples vies de comunicació amb el públic –divers i alhora canviant– que volem acollir a la Fundació Joan Miró». Partint del prestigi i el respecte atresorat per la institució al llarg de la seva història, Daniel sosté la importància de construir noves formes de relació amb el públic local mitjançant programes educatius i comunitaris, com també propostes d'oci, que els interpel·lin directament i converteixin la Fundació en un centre més visible i actiu a la ciutat. En paraules seves: «Ningú no hauria de sentir-se intimidat per l'art i, desafortunadament, els estudis de públic sobre aquest tema indiquen que molta gent ho fa. Les institucions tenim el deure de canviar-ho encarant aquest repte».

Programació expositiva

Marko Daniel s'ha mostrat convençut que aquest esperit també s'ha de reflectir en la programació expositiva, que visualitza «plenament compromesa amb el públic». En aquest sentit, el seu projecte proposa «fer passos realistes per potenciar el programa d'exposicions de la Fundació Joan Miró». Daniel considera central continuar desenvolupant projectes «sobre Miró i el seu món, un àmbit que abasta l'art modern i les seves connexions, artístiques i personals, amb l'ampli ventall de l'art del segle XX». Tot això, per al nou director, és una oportunitat per aplicar els enfocaments acadèmics, creatius, innovadors i experimentals més adequats per fer que l'art que mostrem sigui rellevant per a la gent que volem que ens visiti i que es vinculi amb nosaltres».

Marko Daniel destaca també la necessitat de continuar donant un clar suport al millor art emergent per mitjà de l'Espai 13. Per a Daniel, es tracta «d'una línia de programació que cal revitalitzar no solament en honor a l'encàrrec fundacional de Joan Miró, sinó també per recolzar la producció artística de les noves generacions i perquè és una forma efectiva de crear comunitat local i vincular el públic més proper amb l'art i les idees».

Complicitats

Plenament conscient que «els pressupostos de les exposicions d'alt impacte augmenten gradualment i esdevenen cada vegada més complexes d'organitzar», Marko Daniel proposa «establir aliances efectives amb institucions internacionals de prestigi, aprofundint la relació amb els grans museus europeus i nord-americans però, sobretot, establint noves sinergies amb altres fundacions monogràfiques internacionals amb les quals compartim objectius i valors». El seu projecte inclou també la possibilitat d'explorar la producció d'exposicions itinerants per a socis internacionals selectes més enllà de l'àmbit europeu. Per implementar aquest programa ambiciós de relacions, Marko Daniel subratlla el paper essencial que té l'excel·lent vincle que ha unit sempre la Fundació Joan Miró amb la Successió Miró, així com el seu desig de continuar estrenyent aquests llaços.

Tot això ha d'anar acompanyat, segons el nou director, «d'un enfortiment de les relacions amb els col·laboradors individuals de la Fundació, reunits en el Cercle Miró o en la comunitat d'Amics de la Fundació, valorant la possibilitat d'internacionalitzar aquestes figures, com han fet altres museus europeus amb èxit». En una realitat comuna a tot el sector cultural, Daniel apunta, finalment, «la necessitat de diversificar el model de negoci, mitjançant la cerca de noves fonts d'ingressos que millorin la solidesa financera de la institució mentre seguim aprofundint en el valor social, cultural, intel·lectual i emocional de l'art».

Per desenvolupar aquest programa, Marko Daniel s'encomana a l'equip de la Fundació Joan Miró i confia en la suma del treball de tota l'estructura departamental de la institució per aconseguir resultats creatius que beneficiïn els continguts, les relacions socials i afectives tant internes com externes i, en darrer terme, el públic. I conclou: «Hem de construir i augmentar la fidelitat dels nostres públics –artistes, especialistes, comunitats i ciutadans– i crear un espai que no solament sigui per a ells, sinó que també el sentin com a propi».

Marko Daniel

(Aquisgrà, Alemanya, 1964)

Marko Daniel és llicenciat en Història de l'Art i Filosofia per l'University College de Londres (1988), doctor en Història i Teoria de l'Art per la Universitat d'Essex (1999) i expert en art contemporani xinès i català. *Art and Propaganda: The Battle for Cultural Property in the Spanish Civil War* va ser el títol de la seva tesi doctoral, el treball de camp de la qual va tenir lloc a Barcelona gràcies a una beca de la British Academy. Daniel ha desenvolupat la seva trajectòria docent a la Winchester School of Art de la Universitat de Southampton (*lecturer* de 1994 a 2001, i director de la Graduate School de 2003 a 2006), al Departament de Comunicació Audiovisual de la Da Yeh University, i al Centre d'Art i Tecnologia de la Taipei National University of the Arts, ambdues a Taiwan. També ha estat vicepresident (des de 2009) i membre del professorat (des de 2006) del London Consortium, i assessor d'art i teoria del disseny d'ELISAVA -Escola Universitària de Disseny i Enginyeria de Barcelona.

El 2006, Marko Daniel es va incorporar a la Tate Modern de Londres com a comissari de programes públics. Des de 2011 ocupa el càrrec de cap de programes públics dels dos centres Tate de Londres (Tate Modern i Tate Britain). Durant aquest període, Marko Daniel ha liderat projectes com Tate Exchange, un espai situat al nou edifici de la Tate Modern per a projectes artístics experimentals i col·laboratius, en els quals han participat artistes com les Guerrilla Girls, Simone Leigh, Tim Etchells, Raqs Media Collective i Clare Twomey, entre d'altres. Daniel també ha desenvolupat un programa de més de 350 activitats públiques a l'any en els dos centres Tate de Londres, i ha impulsat la recerca en art modern i contemporani, especialment xinès, com a part de la

programació de la institució. Entre altres projectes expositius, Marko Daniel va comissariar, al costat de Matthew Gale i Teresa Montaner, l'exposició *Joan Miró. L'escala de l'evasió*, que es va poder visitar a la Tate Modern de Londres, la National Gallery of Art de Washington i la Fundació Joan Miró entre 2011 i 2012.